Pròleg

Amb el seu títol paradoxal, *Germana al marge - Sister Outsider*, el llibre més influent de prosa d'Audre Lorde, és encara més mordaç que fa vint-i-tres anys, després de la primera impressió, superant fins i tot la reputació de la seva poesia, que no és cap gesta menor. Si ella fos amb nosaltres en aquests Estats Units curiosos, i no flotant a algun lloc de la costa de Guinea, Lorde encara voldria i hauria de reivindicar aquesta posició d'estar «al marge». Aquests textos en prosa, igual que la seva poesia, la col·loquen (i a nosaltres), com va dir l'Akasha Gloria Hull fa molts anys, «en risc», negant la seguretat del perímetre interior. Torno a aquests textos una vegada i una altra i sempre en aquests temps d'actes imperialistes i antinaturals, com la guerra a l'Iraq i l'abandonament federal dels supervivents de la costa del Golf després de l'huracà Katrina. La Germana és la meva germana, per molt que rebutgi els seus consells:

> Com a poble Negre [...] ens hem de mobilitzar no només contra les forces que ens deshumanitzen des de fora, sinó també contra els valors opressius que ens hem vist obligats a assimilar en nosaltres mateixes.*

I per molt que em faci ràbia la Germana amb els seus aforismes aparentment fàcils: «Les eines de l'amo no desmantellaran mai la

* «Aprenent dels anys seixanta», p. 158.

casa de l'amo.»* I per molt que la Germana encara faci les preguntes difícils: «Per què les dones Negres ens reservem una veu específica de fúria i decepció per fer-la servir entre nosaltres? A qui volem destruir quan ens ataquem les unes a les altres amb aquest to d'aniquilació predefinida i encertada?»**

La Germana mai no està lluny de mi, a la prestatgeria o al fons d'aquella pila d'altres toms ben aprofitats: *The Black Woman: An Anthology*; *Conditions: Five, The Black Women's Issue*; *Lesbian Fiction*; *Top Ranking*. Conservo diverses còpies dels seus llibres, amb les pàgines marcades, subratllades i amb taques de cafè (les tinc a casa, a la feina, a la tauleta de nit) i tan necessàries com les meves ulleres, la meva segona vista.

Mai no passa un semestre al meu seminari d'estudis sobre dones, a la tardor, sense desplegar un dels següents textos de teoria de l'activisme feminista: «Edat, raça, classe i sexe: dones redefinint la diferència», «Carta oberta a Mary Daly» o «Les funcions de la ira: dones responent al racisme». En un paràgraf, Lorde pot, simultàniament, fer volar pels aires tot el projecte de la Il·lustració i fer servir les seves eines, també.

En 1990, vaig citar-me a mi mateixa a «Knowing the danger and going there anyway», un article que vaig escriure sobre Lorde al *Sojouner*, un periòdic feminista de Boston. Canviaré la metàfora de la germana i em citaré un altre cop: «He dit que l'obra d'Audre Lorde és com una veïna amb qui he crescut, amb qui puc comptar per tenir converses honestes, que em rescata quan he oblidat les claus de casa, que ve amb mi a reunions de llogaters o de la ciutat, o a un festival de la comunitat.»*** El 1990, Lorde encara estava entre nosaltres. *Germana al marge – Sister Outsider* ha agafat el relleu de la seva creadora com a bona veïna. I amb aquesta edició tindrem la nostra veïna i Germana present a la vida d'una altra generació.

Tant de bo que aquelles de nosaltres que som antigues veïnes de la Germana al marge continuem inspirant-nos en la seva

* «Les eines de l'amo no desmantellaran mai la casa de l'amo», p. 129.

** «Ull per ull: dones negres, odi i ira», p. 184.

*** Cheryl Clarke, *The Days of Good Looks: Prose and Poetry, 1980–2005*, New York: Carroll & Graf, 2006.

lluminosa escriptura, i que les noves veïnes se sentin inspirades per primer cop.

Cheryl Clarke,
2007